

Антидопінгова конвенція

(ETS N 135)

(укр/рос)

Страсбург, 16 листопада 1989 року

Статус Конвенції див. ([994 425](#))

(Конвенцію ратифіковано Законом
N 2295-III ([2295-14](#)) від 15.03.2001)

Додатковий протокол до Конвенції див. ([994 519](#))

Дата підписання: 16.11.1989

Дата набуття чинності: 01.01.2002

Офіційний переклад

ПРЕАМБУЛА

Держави-члени Ради Європи, інші держави-учасниці Європейської культурної конвенції ([994 213](#)) та інші держави, що підписали цю Конвенцію,

враховуючи, що метою Ради Європи є досягнення більшого єднання між її членами для збереження та втілення в життя ідеалів і принципів, які є їхнім спільним надбанням, а також сприяння їхньому економічному і соціальному прогресу,

усвідомлюючи, що спорт має відігравати важливу роль у захисті здоров'я, у моральному та фізичному вихованні, а також у сприянні міжнародному взаєморозумінню,

стурбовані зростаючим використанням спортсменами та спортсменками допінгових препаратів і методів під час спортивних заходів і наслідками такого використання для здоров'я учасників і для майбутнього спорту,

усвідомлюючи, що ця проблема загрожує принципам етики і цінностям виховання, які містяться в Олімпійській хартії, Міжнародній хартії спорту та фізичного виховання ЮНЕСКО ([995 350](#)) і резолюції (76)41 Комітету міністрів Ради Європи, відомій як "Європейська хартія спорту для всіх",

зважаючи на антидопінгові правила, політику і заяви, прийняті міжнародними спортивними організаціями,

усвідомлюючи, що органи державної влади та добровільні спортивні організації мають взаємодоповнючі обов'язки у боротьбі проти допінгу у спорті, особливо у забезпеченні належного проведення на основі принципу справедливої гри спортивних заходів і у захисті здоров'я тих, хто бере в них участь,

визнаючи, що для досягнення цієї мети такі органи та організації повинні об'єднати свої зусилля на всіх відповідних рівнях,

посилаючись на резолюції щодо допінгу, ухвалені Конференцією міністрів європейських країн у справах спорту, і зокрема резолюцію N 1, ухвалену на 6-ій Конференції в Рейк'явіку у 1989 році,

з огляду на те, що Комітет міністрів Ради Європи вже ухвалив резолюцію (67) 12 щодо допінгу спортсменів, рекомендацію N R(79)8 щодо допінгу у спорті, рекомендацію N R(84)19 щодо "Європейської хартії проти допінгу у спорті" і рекомендацію N R(88)12 щодо запровадження допінгових перевірок без попередження поза змаганнями,

посилаючись на рекомендацію N 5 щодо допінгу, ухвалену 2-ою Міжнародною конференцією міністрів і старших посадових осіб, відповідальних за спорт і фізичне виховання, яка була організована ЮНЕСКО в Москві (1988 рік),

сповнені рішучості однак вжити подальших спільних заходів, спрямованих на зменшення та остаточне усунення допінгу у спорті на основі етичних цінностей та практичних заходів, передбачених в цих документах,

погодилися про таке:

Стаття 1

МЕТА КОНВЕНЦІЇ

Сторони з метою зменшення та остаточного усунення допінгу у спорті зобов'язуються в межах своїх відповідних конституційних положень вжити заходів, необхідних для застосування положень цієї Конвенції.

Стаття 2

ВИЗНАЧЕННЯ ТА СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ КОНВЕНЦІЇ

1. Для цілей цієї Конвенції:

а) "допінг у спорті" означає призначення спортсменам або спортсменкам чи використання ними фармакологічних класів допінгових препаратів або допінгових методів;

б) "фармакологічні класи допінгових препаратів або допінгові методи" означає, з урахуванням пункту 2 нижче, такі класи допінгових препаратів або допінгові методи, які заборонені відповідними міжнародними спортивними організаціями та які містяться у переліках, затверджених Групою контролю згідно з положеннями статті 11.1b;

с) "спортсмени та спортсменки" означає тих осіб, які регулярно беруть участь в організованій спортивній діяльності.

2. До затвердження Групою контролю згідно з положеннями статті 11.1b переліку заборонених фармакологічних класів допінгових препаратів і допінгових методів застосовується перелік, що міститься у додатку до цієї Конвенції.

Стаття 3

КООРДИНАЦІЯ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

1. Сторони координують політику та практичні заходи своїх урядових відомств й інших державних органів, що відповідають за боротьбу з допінгом у спорті.

2. Вони забезпечують практичне застосування цієї Конвенції і, зокрема, дотримання вимог статті 7 шляхом покладення

відповідальності, в разі необхідності, за здійснення деяких з положень цієї Конвенції на призначену урядову чи неурядову спортивну установу або на спортивну організацію.

Стаття 4

ЗАХОДИ, СПРЯМОВАНІ НА ОБМЕЖЕННЯ НАЯВНОСТІ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЗАБОРОНЕНИХ ДОПІНГОВИХ ПРЕПАРАТІВ І МЕТОДІВ

1. Сторони приймають у разі необхідності законодавство, правила чи вживають адміністративних заходів, які спрямовані на обмеження наявності (включаючи положення щодо здійснення контролю за обігом, володінням, ввозом, розповсюдженням і продажем), а також використання у спорті заборонених допінгових препаратів і допінгових методів та особливо анаболічних стероїдів.

2. З цією метою Сторони або, в разі необхідності, відповідні неурядові організації використовують застосовування антидопінгових правил спортивними організаціями як один з критеріїв надання їм державних субсидій.

3. Крім того, Сторони:

a) допомагають своїм спортивним організаціям фінансувати допінгові перевірки та аналізи або шляхом надання прямих субсидій чи грантів, або шляхом зарахування витрат на такі перевірки та аналізи до загальної суми субсидій чи грантів, що надаватимуться цим організаціям;

b) вживають відповідних заходів для зупинення виплати субсидій з державних коштів для цілей навчання окремим спортсменам і спортсменкам, які були тимчасово дискваліфіковані внаслідок допінгового порушення у спорті, під час терміну їх дискваліфікації;

c) заохочують свої спортивні організації до здійснення допінгових перевірок і, в разі необхідності, сприяють їм у проведенні допінгових перевірок, які вимагаються компетентними міжнародними спортивними організаціями під час змагань чи поза ними; та

d) заохочують спортивні організації до проведення переговорів і сприяють проведенню ними переговорів з питання укладання угод, які дозволяють належним чином уповноваженим бригадам допінгового контролю перевіряти їхніх членів в інших країнах.

4. Сторони залишають за собою право приймати антидопінгові правила та здійснювати допінгові перевірки за власною ініціативою та під їхню власну відповідальність, якщо такі перевірки є сумісними з відповідними принципами цієї Конвенції.

Стаття 5

ЛАБОРАТОРІЇ

1. Кожна Сторона зобов'язується:

a) або створити на своїй території одну чи більше лабораторій допінгового контролю, або сприяти створенню на своїй території однієї чи більше лабораторій допінгового контролю, придатних для акредитації згідно з критеріями, встановленими відповідними міжнародними спортивними організаціями та затвердженими Групою

контролю згідно з положеннями статті 11.1b; або

b) надавати допомогу своїм спортивним організаціям в отриманні доступу до такої лабораторії на території іншої Сторони.

2. Ці лабораторії заохочуються до:

a) вжиття відповідних заходів для наймання на роботу та утримання, підготовки та перепідготовки кваліфікованого персоналу;

b) здійснення відповідних програм досліджень і розробок у галузі допінгових препаратів і методів, що використовуються або можуть використовуватися для цілей допінгу у спорті, а також у галузі аналітичної біохімії та фармакології з метою кращого розуміння впливу різних препаратів на людський організм і їхніх наслідків для спортивних показників;

c) негайного опублікування та поширення нових даних, отриманих під час досліджень.

Стаття 6

ПРОСВІТА

1. Сторони зобов'язуються підготувати та запровадити, в разі необхідності, у співробітництві з відповідними спортивними організаціями та засобами масової інформації просвітні програми та інформаційні кампанії, які наголошують на небезпечності допінгу для здоров'я та його негативному впливі на етичні цінності спорту. Такі програми та кампанії мають бути розраховані як на учнів шкіл і молодь спортивних клубів, так і на їхніх батьків, дорослих спортсменів і спортсменок, спортивних офіційних осіб, тренерів та інструкторів. Для тих, хто займається медициною, такі просвітні програми наголошуватимуть на необхідності поважання медичної етики.

2. Сторони зобов'язуються заохочувати та сприяти, у співробітництві з заінтересованими регіональними, національними та міжнародними спортивними організаціями, дослідженням щодо пошуку шляхів і засобів розробки науково обґрунтованих програм з фізіологічної та психологічної підготовки, в яких поважається цілісність людської особи.

Стаття 7

СПІВРОБІТНИЦТВО ЗІ СПОРТИВНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ ЩОДО ЗАХОДІВ, ЯКИХ ВОНИ МАЮТЬ ВЖИВАТИ

1. Сторони зобов'язуються заохочувати свої спортивні організації, а через них міжнародні спортивні організації, до розробки та запровадження, в межах їхньої компетенції, всіх відповідних заходів проти допінгу у спорті.

2. З цією метою вони заохочують свої спортивні організації до уточнення та узгодження їхніх відповідних прав, зобов'язань та обов'язків, зокрема шляхом узгодження їхніх:

a) антидопінгових правил з урахуванням правил, встановлених відповідними міжнародними спортивними організаціями;

b) переліків заборонених фармакологічних класів допінгових препаратів і заборонених допінгових методів з урахуванням аналогічних переліків, прийнятих відповідними міжнародними

спортивними організаціями;

c) процедур допінгових перевірок;

d) дисциплінарних процедур із застосуванням прийнятих міжнародних принципів справжньої справедливості та забезпеченням поважання основних прав підозрюваних спортсменів і спортсменок; ці принципи включають:

i) відокремлення один від одного органів розслідування та дисциплінарних органів;

ii) право таких осіб на справедливий розгляд справи, а також на допомогу чи представництво;

iii) наявність чітких та застосовних на практиці положень щодо оскарження будь-якого винесеного рішення;

e) процедур застосування ефективних санкцій до посадових осіб, лікарів, ветеринарів, тренерів, фізіотерапевтів й інших осіб або співучасників, причетних до порушень антидопінгових правил спортсменами та спортсменками;

f) процедур взаємного визнання дискваліфікацій та інших санкцій, що накладаються іншими спортивними організаціями в тій самій або іншій країні.

3. Крім того, Сторони заохочують свої спортивні організації до:

a) запровадження достатньої, з точки зору ефективності, кількості допінгових перевірок не тільки під час змагань, але й без завчасного попередження у будь-який зручний час поза змаганнями, причому такі перевірки мають бути справедливими для всіх спортсменів і спортсменок і мають включати тестування та повторне тестування осіб, відібраних, у разі необхідності, навмання;

b) проведення зі спортивними організаціями інших країн переговорів з питання укладання з ними угод, які дозволять належним чином уповноваженим групам допінгового контролю іншої країни перевіряти спортсменів або спортсменок, що тренуються в цій країні;

c) уточнення та узгодження правил допуску до спортивних змагань, які мають включати антидопінгові критерії;

d) сприяння активній участі самих спортсменів і спортсменок у антидопінговій діяльності міжнародних спортивних організацій;

e) повного та ефективного використання обладнання, наявного в лабораторіях, передбачених статтею 5 для проведення допінгового аналізу як під час спортивних змагань, так і поза ними;

f) вивчення наукових методів тренувань та до розробки керівних принципів захисту спортсменів і спортсменок будь-якого віку з урахуванням особливостей кожного виду спорту.

Стаття 8

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

1. Сторони тісно співпрацюють з питань, що охоплюються цією Конвенцією, та сприяють встановленню такої співпраці між їхніми спортивними організаціями.

2. Сторони зобов'язуються:

a) заохочувати свої спортивні організації до такої діяльності, яка сприяє застосуванню положень цієї Конвенції в усіх відповідних міжнародних спортивних організаціях, членами яких вони є, включаючи відмову реєструвати світові чи регіональні рекорди, якщо заявки на них не супроводжуються завіреною довідкою про негативний допінговий контроль;

b) сприяти співробітництву між персоналом їхніх лабораторій допінгового контролю, створених або функціонуючих відповідно до статті 5; та

c) започаткувати двостороннє та багатостороннє співробітництво між їхніми відповідними установами, органами та організаціями з метою досягнення також і на міжнародному рівні цілей, визначених у статті 4.1.

3. Сторони, на території яких відповідно до статті 5 створені або функціонують лабораторії, зобов'язуються допомагати іншим Сторонам з метою надання їм можливості набути досвід, навички та технологію, які необхідні для створення їхніх власних лабораторій.

Стаття 9

НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ

Кожна Сторона надсилає Генеральному секретарю Ради Європи однією з офіційних мов Ради Європи всю відповідну інформацію стосовно законодавчих або інших заходів, вжитих нею для дотримання положень цієї Конвенції.

Стаття 10

ГРУПА КОНТРОЛЮ

1. Для цілей цієї Конвенції створюється Група контролю.

2. Будь-яка Сторона може бути представлена в Групі контролю одним або більше представниками. Кожна Сторона має один голос.

3. Будь-яка держава, зазначена у статті 14.1, яка не є Стороною цієї Конвенції, може бути представлена в Групі контролю спостерігачем.

4. Група контролю може одностайно ухваленим рішенням запропонувати будь-якій державі, яка не є членом Ради Європи і Стороною Конвенції, та будь-якій заінтересованій спортивній чи іншій професійній організації бути представленою спостерігачем на одному чи більше її засідань.

5. Група контролю скликається Генеральним секретарем. Її перше засідання проводиться в міру розумної можливості якнайшвидше та в будь-якому випадку протягом одного року від дати набуття чинності цієї Конвенцією. В подальшому вона збирається на засідання в разі необхідності, за ініціативою Генерального секретаря чи будь-якої Сторони.

6. Кворум для проведення засідання Групи контролю складає більшість Сторін.

7. Засідання Групи контролю є закритими.

8. З урахуванням положень цієї Конвенції Група контролю складає та ухвалює консенсусом свої власні правила процедури.

Стаття 11

1. Група контролю здійснює нагляд за застосуванням цієї Конвенції. Вона, зокрема, може:

a) переглядати положення цієї Конвенції та розглядати будь-які необхідні зміни до них;

b) затверджувати перелік і будь-які зміни до переліку фармакологічних класів допінгових препаратів і допінгових методів, які заборонені відповідними міжнародними спортивними організаціями та які зазначаються у статтях 2.1 і 2.2, а також згадані у статті 5.1a критерії акредитації лабораторій і будь-які зміни до них, встановлені зазначеними організаціями, та призначати дату набуття чинності відповідними рішеннями;

c) проводити консультації з відповідними спортивними організаціями;

d) надавати рекомендації Сторонам щодо заходів, яких необхідно вжити для цілей цієї Конвенції;

e) рекомендувати належні заходи для інформування відповідних міжнародних організацій та громадськості про діяльність, яка здійснюється в рамках цієї Конвенції;

f) надавати Комітету міністрів рекомендації стосовно запрошення держав, які не є членами Ради Європи, приєднатися до цієї Конвенції;

g) висувати будь-які пропозиції, спрямовані на підвищення ефективності цієї Конвенції.

2. Для виконання своїх функцій Група контролю може за своєю власною ініціативою проводити засідання груп експертів.

Стаття 12

Після кожного засідання Група контролю надсилає Комітету міністрів Ради Європи доповідь про свою роботу та стан виконання Конвенції.

Стаття 13

ПОПРАВКИ ДО СТАТЕЙ КОНВЕНЦІЇ

1. Поправки до статей цієї Конвенції можуть пропонуватися будь-якою Стороною, Комітетом міністрів Ради Європи чи Групою контролю.

2. Будь-яка пропозиція щодо внесення поправки повідомляється Генеральним секретарем Ради Європи державам, зазначеним у статті 14, а також кожній державі, яка приєдналася або якій запропоновано приєднатися до цієї Конвенції відповідно до положень статті 16.

3. Будь-яка поправка, запропонована Стороною чи Комітетом міністрів, повідомляється Групі контролю якнайменш за два місяці до засідання, на якому вона має розглядатися. Група контролю надає Комітету міністрів свій висновок стосовно запропонованої поправки в разі необхідності після консультацій з відповідними спортивними організаціями.

4. Комітет міністрів розглядає запропоновану поправку та будь-який висновок, наданий Групою контролю, і може прийняти поправку.

5. Текст будь-якої поправки, ухвалений Комітетом міністрів відповідно до пункту 4 цієї статті, надсилається Сторонам для прийняття.

6. Будь-яка поправка, прийнята відповідно до пункту 4 цієї статті, набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати, на яку всі Сторони поінформували Генерального секретаря про її прийняття.

ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 14

1. Цю Конвенцію відкрито для підписання державами-членами Ради Європи, іншими державами-учасницями Європейської культурної конвенції ([994 213](#)) та державами, які не є членами Ради Європи, але які брали участь у розробці цієї Конвенції, і які можуть висловити свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції шляхом:

а) підписання без застереження щодо ратифікації, прийняття чи затвердження; або

б) підписання за умови ратифікації, прийняття чи затвердження з подальшою ратифікацією, прийняттям чи затвердженням.

2. Ратифікаційні грамоти або документи про прийняття чи затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 15

1. Конвенція набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати, на яку п'ять держав, з яких принаймні чотири є членами Ради Європи, висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції відповідно до положень статті 14.

2. Стосовно будь-якої держави, яка підписала цю Конвенцію і яка висловлюватиме свою згоду на обов'язковість для неї Конвенції після набуття нею чинності, Конвенція набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати підписання або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти чи документа про прийняття або затвердження.

Стаття 16

1. Після набуття чинності цією Конвенцією Комітет міністрів Ради Європи після консультацій зі Сторонами може запропонувати приєднатися до цієї Конвенції будь-якій державі, що не є членом Ради Європи, рішенням, яке ухвалюється більшістю голосів, передбаченою у статті 20d Статуту Ради Європи ([994 001](#)), та

одностайним голосуванням представників договірних держав, які мають право засідати в Комітеті.

2. Стосовно будь-якої держави, що приєдналася до Конвенції, Конвенція набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати здачі на зберігання документа про приєднання Генеральному секретарю Ради Європи.

Стаття 17

1. Будь-яка держава під час підписання або здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або свого документа про прийняття, затвердження чи приєднання може визначити територію (території), до якої застосовуватиметься ця Конвенція.

2. Будь-яка держава в будь-який інший час після цього заявою на ім'я Генерального секретаря може поширити дію цієї Конвенції на будь-яку іншу територію, визначену в цій заяві. Стосовно такої території Конвенція набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення одномісячного періоду від дати отримання такої заяви Генеральним секретарем.

3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до двох попередніх пунктів стосовно будь-якої території, визначеної в цій заяві, може бути відкликана шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря. Таке відкликання набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 18

1. Будь-яка Сторона може в будь-який час денонсувати цю Конвенцію шляхом подання відповідного повідомлення на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.

2. Така денонсація набуває чинності в перший день місяця, що настає після закінчення шестимісячного періоду від дати отримання повідомлення Генеральним секретарем.

Стаття 19

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє Сторони, інші держави-члени Ради Європи, інші держави-учасниці Європейської культурної конвенції ([994 213](#)), держави, які не є членами Ради Європи, але які брали участь у розробці цієї Конвенції, та будь-яку державу, яка приєдналася або якій запропоновано приєднатися до Конвенції, про:

a) будь-яке підписання відповідно до статті 14;

b) здачу на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти або будь-якого документа про прийняття, затвердження чи приєднання відповідно до статті 14 або 16;

c) будь-яку дату набуття чинності цією Конвенцією відповідно до статей 15 і 16;

d) будь-яку інформацію, надану згідно з положеннями статті 9;

e) будь-яку доповідь, складену на виконання положень статті 12;

f) будь-яку пропозицію щодо внесення поправки чи будь-яку поправку, прийняту відповідно до статті 13, та дату, від якої ця поправка набуває чинності;

g) будь-яку заяву, зроблену згідно з положеннями статті 17;

h) будь-яке повідомлення, зроблене згідно з положеннями статті 18, та дату, від якої денонсація набуває чинності;

i) будь-яку іншу дію, будь-яке повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Конвенції.

На посвідчення чого нижчепідписані належним чином на те уповноважені представники підписали цю Конвенцію.

Вчинено у Страсбурзі шістнадцятого дня листопада місяця 1989 року англійською і французькою мовами, причому обидва тексти є однаково автентичними, в одному примірнику, який зберігатиметься в архіві Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає завірені копії Конвенції кожній державі-члену Ради Європи, іншим державам-учасницям Європейської культурної конвенції ([994 213](#)), державам, які не є членами Ради Європи, але які брали участь у розробці цієї Конвенції, та будь-якій державі, якій запропоновано приєднатися до Конвенції.

Додаток (1)

**Перелік заборонених класів
препаратів і заборонених методів**

I. Заборонені класи препаратів

- A. Стимулятори
- B. Наркотики
- C. Анаболічні стероїди
- D. Діуретики
- E. Пептидні та глікопротеїнові гормони та аналоги

II. Заборонені методи

- A. Кров'яний допінг
- B. Фармакологічна, хімічна та фізична маніпуляція

III. Класи лікарських засобів, що підлягають деяким обмеженням

- A. Алкоголь
- B. Марихуана
- C. Засоби локальної анестезії
- D. Кортикостероїди
- E. Бета-блокатори

(1) Станом на 1 квітня 1998 року. Група контролю на регулярній основі здійснює перегляд додатка з урахуванням протидопінгового переліку Міжнародного олімпійського комітету.

I. Заборонені класи препаратів

Заборонені препарати поділяються на такі класи препаратів:

- A. Стимулятори
- B. Наркотики
- C. Анаболічні стероїди
- D. Діуретики

Е. Пептидні та глікопротеїнові гормони та аналоги

Усі препарати, що належать до заборонених класів, використовуватися не можуть, навіть якщо вони не зазначаються у наведених прикладах. З цієї причини запроваджується термін "і споріднені препарати". Цей термін охоплює лікарські засоби, що відносяться до класу через їхню фармакологічну дію та/або хімічну структуру.

А. Стимулятори

Заборонені препарати класу (А) включають такі приклади: амінептин, аміфеназол, амфетаміни, бромантан, кофеїн (*), карфедон, кокаїн, ефедріни (**), фенкамфамін, мезокарб, пентилентетразол, піпрадол, салбутамол (***), салметерол (***), тербуталін (***) і споріднені препарати.

(*) Що стосується кофеїну, то позитивний результат залежить від концентрації кофеїну в сечі. Концентрація в сечі не може перевищувати 12 мікрограмів на мілілітр.

(**) Що стосується ефедріну, катіну та метилефедріну, то позитивний результат складає 5 мікрограмів на мілілітр сечі. Для фенілпропаноламіну та псевдоефедріну позитивний результат складає 10 мікрограмів на мілілітр. У разі присутності більше одного з цих препаратів їхні кількості складаються і, якщо їхня сума перевищує 10 мікрограмів на мілілітр, результат проби вважається позитивним.

(***) Дозволяється лише для інгаляцій, якщо його використання попередньо засвідчується відповідному медичному органу у письмовій формі пульманологом або лікарем команди.

Примітка: Усі імідазоліві препарати можуть використовуватися локально, наприклад оксіметазолін. Судиннозвужувальні препарати (наприклад, адреналін) можуть застосовуватися із засобами локальної анестезії. Дозволяється використання локальних препаратів (наприклад, назальних, офтальмологічних) фенілефрину.

В. Наркотики

Заборонені препарати класу (В) включають такі приклади: декстроморамід, діаморфін (героїн), метадон, морфін, пентазоцін, петідін і споріднені препарати.

Примітка: дозволяється застосовувати кодеїн, декстрометорфан, декстропропаксіфен, дігідроккодеїн, діфеноксілат, етилморфін, фолкодін і пропаксіфен.

С. Анаболічні стероїди

Анаболічний клас включає

- 1) анаболічні андрогенні стероїди (AAS) і
- 2) бета-2 агоністи.

Заборонені препарати класу (С) включають такі приклади:

1. Анаболічні андрогенні стероїди

андростенедіон, клостебол, дегідроепіандростерон (DHEA), флюоксіместерон, метандіенон, метенолон, нандролон, оксандролон, станозолол, тестостерон (*) і споріднені препарати.

(*) Присутність співвідношення тестостерону (Т) до епітестостерону (Е), яке перевищує шість (6) до одного (1) у сечі спортсмена, є порушенням у разі відсутності підтвердження, що це співвідношення пояснюється фізіологічним або патологічним станом, наприклад низьким виділенням епітестостерону, пухлиною, яка виробляє андроген, ферментною недостатністю.

У випадку співвідношення Т/Е вищого за 6 відповідний медичний орган обов'язково проводить розслідування до визнання проби позитивною. Складається докладна письмова доповідь, яка містить результати перевірки попередніх тестів, подальших тестів, а також будь-які результати ендокринної експертизи. У разі відсутності результатів попередніх тестів спортсмен перевіряється без попередження принаймні один раз на місяць упродовж трьох місяців. Результати цих тестів мають включатися у доповідь. Відмова сприяти розслідуванню призводить до оголошення проби позитивною.

2. Бета-2 агоністи

У разі систематичного застосування бета-2 агоністи можуть мати потужний анаболічний ефект.

кленбутерол, фенотерол, салбутамол, салметерол, тербуталін і споріднені препарати.

D. Діуретики

Заборонені препарати класу (D) включають такі приклади:

ацетазоламід, буметанід, хлорталідон, етакринова кислота, фуросемід, гідрохлоротіазід, манітол (*), мерсалил, спіронолактон, триамтерен і споріднені препарати.

() Заборонений для внутрішніх ін'єкцій.*

E. Пептидні та глікопротеїнові гормони та аналоги

Заборонені препарати класу (E) включають такі приклади:

1. Хоріальний гонадотропін (hCG - людський хоріальний гонадотропін).

2. Кортикотропін (ACTH).

3. Гормон росту (hGH - соматотропін).

Усі відповідні релізінг-фактори (та їхні аналоги) вищезазначених препаратів також заборонені.

4. Еритропоїетин (EPO).

II. Заборонені методи

Забороняються такі процедури:

Кров'яний допінг

Кров'яний допінг - це введення крові, еритроцитів і споріднених продуктів крові в організм спортсмена. Цій процедурі може передувати вилучення крові з організму спортсмена, який продовжує тренуватися у такому стані дефіциту крові.

Фармакологічна, хімічна та фізична маніпуляція

Фармакологічна, хімічна та фізична маніпуляція - це використання препаратів і методів, які змінюють, намагаються змінити або вірогідно можуть змінити цілісність і дійсність проб сечі, які використовуються у допінгових перевірках, включаючи без обмеження катетеризацію, заміну та/або підробку сечі, гальмування ниркової екскреції такими засобами, як пробенецид і споріднені сполучення, а також зміна показників тестостерону та епітестостерону за допомогою застосування таких препаратів, як епітестостерон (*) або бромантан.

() Концентрація епітестостерону у сечі, яка перевищує 200 нанограмів на мілілітр, підлягає розслідуванню за процедурою, зазначеною у статті I.C (I).*

Успіх чи невдача у використанні забороненого препарату або забороненого методу не має істотного значення. Для того щоб порушення вважалося вчиненим, достатньо використання або спроби використання зазначеного препарату або зазначеної процедури.

III. Класи лікарських засобів, які підлягають деяким обмеженням

A. Алкоголь

Тести на вміст етанолу можуть проводитися за погодженням із міжнародними спортивними федераціями та уповноваженими органами. Результати можуть призвести до санкцій.

B. Марихуана

Тести на вміст канабіноїдів (наприклад, марихуана, гашиш) можуть проводитися за погодженням із міжнародними спортивними федераціями та уповноваженими органами. Результати можуть призвести до санкцій.

C. Засоби локальної анестезії

Застосування засобів локальної анестезії шляхом ін'єкцій дозволяється за таких умов:

a) бупівакаїн, лідокаїн, мепівакаїн, прокаїн і т.ін., крім кокаїну, можуть використовуватися. Судиннозвужувальні засоби (наприклад, адреналін) можуть використовуватися разом із засобами локальної анестезії;

b) можуть використовуватися лише локальні або інтра-артикулярні ін'єкції;

c) лише після медичного обґрунтування.

За погодженням із міжнародними спортивними федераціями та уповноваженими органами може бути необхідне повідомлення про дозволене використання, за винятком випадків використання у стоматології. Подробиці, включаючи діагноз, дозу та спосіб застосування, повинні повідомлятися у письмовій формі відповідному медичному органу до початку змагань або у випадку застосування під час змагань одразу після ін'єкції.

D. Кортикостероїди

Використання кортикостероїдів забороняється, за винятком:

a) локального використання (анального, вушного, дерматологічного, назального та офтальмологічного), крім ректального;

b) інгаляцій;

c) інтра-артикулярних або локальних ін'єкцій.

Запроваджується обов'язкове повідомлення про спортсменів, яким необхідні інгаляції кортикостероїдів для лікування астми під час змагань. Будь-який лікар команди, який має намір ввести учаснику змагань кортикостероїди шляхом інгаляції чи локальної, або інтра-артикулярної ін'єкції, повинен повідомити про це у письмовій формі відповідний медичний орган.

E. Бета-блокатори

Деякими прикладами бета-блокаторів є:

ацебутолол, альпренолол, атенолол, лабеталол, метопролол, надолол, окспренолол, пропранолол, соталол і споріднені препарати.

Відповідно до правил міжнародних спортивних федерацій у деяких видах спорту на розсуд уповноважених органів можуть проводитися тести. Результати можуть призвести до санкцій.

**Рузюме Правил МОК стосовно лікарських засобів, використання
яких вимагає письмового повідомлення лікаря**

Речовини	Заборонені	Дозволені із повідомленням	Дозволені без повідомлення
Окремі бета-агоністи (*)	Перорально Систематичні ін'єкції	Інгаляції	
Кортикостероїди	Перорально Систематичні ін'єкції Ректально	Інгаляції Локальні ін'єкції Інтра-артикулярні ін'єкції	Локальне використання: (анальне, вушне, дерматологічне, назальне, офтальмологічне)
Засоби локальної анестезії (**)	Систематичні ін'єкції		Стоматологічне використання Локальні ін'єкції Інтра-артикулярні ін'єкції

(*) салбутамол, салметерол, тербуталін; усі інші бета-агоністи заборонені;

(**) за винятком кокаїну, який є заборонений;

(***) за погодженням з деякими міжнародними спортивними федераціями для деяких видів спорту може бути необхідне повідомлення.

Короткий перелік сечових концентрацій, у разі перевищення яких акредитовані МОК лабораторії повинні доповідати про вміст конкретних препаратів

катін	>5 мікрограмів/мілілітр
ефедрін	>5 мікрограмів/мілілітр
епітестостерон	>200 нанограмів/мілілітр
метилефедрін	>5 мікрограмів/мілілітр
морфін	>1 мікрограма/мілілітр
фенілпропаноламін	>10 мікрограмів/мілілітр
псевдоефедрін	>10 мікрограмів/мілілітр
співвідношення Т/Е	>6

Перелік прикладів заборонених препаратів

Увага:

Це - не вичерпний перелік заборонених препаратів. Багато препаратів, що не наведені у цьому переліку, заборонені терміном "і споріднені препарати".

Усім спортсменам настійно рекомендується приймати тільки ті ліки, які призначаються лікарем, і перевіряти, щоб вони не містили препарати, заборонені [Медичною комісією МОК або] уповноваженими органами.

Якщо спортсмен має пройти допінгову перевірку, опис усіх лікувальних засобів і ліків, що приймалися або призначалися упродовж трьох попередніх днів, повинен включатися в офіційний звіт про допінгову перевірку.

СТИМУЛЯТОРИ:

амінептіл, амфепрамон, аміфеназол, амфетамін, бамбутерол, бромантан, кофеїн, карфедон, катін, кокаїн, кропропамід, кротетамід, ефедрін, етаміван, етіламфетамін, етілефрін, фенкамфамін, фенетилін, фенфлурамін, формотерол, гептамінол,

метилендіоксіамфетамін, мефенорекс, мефентермін, мезокарб, метамфетамін, метоксіфенамін, метилефедрін, метилфенідат, нікетамід, норфенфлюрамін, парагідроксіамфетамін, пемолін, пентілентетразол, фендіметразін, фентермін, фенілпропаноламін, фоледрін, піпрадол, пролінтан, пропілгекседрін, псевдоефедрін, репротерол, салбутамол, салметерол, селегілін, стрихнін, тербуталін,

НАРКОТИКИ:

декстроморамід, діаморфін (героїн), гідрокодон, метадон, морфін, пентазоцін, петідін,

АНАБОЛІЧНІ СТЕРОЇДИ:

андростенедіон, бамбутерол, болденон, кленбутерол, клостебол, даназол, дегідрохлорметилтестостерон, дегідроепіандростерон (DHEA), дігідротестостерон, дростанолон, фенотерол, формотерол, флуоксіместерон, формebolон, гестрінон, местеролон, метандіенон, метенолон, метандріол, метилтестостерон, міболерон, нандролон, норетандролон, оксандролон, оксіместерон, оксіметолон, репротерол, салбутамол, салметерол, станозолол, тербуталін, тестостерон, тренболон,

ДІУРЕТИКИ:

ацетазоламід, бендрофлуметіазід, буметанід, канренон, хлорталідон, етакринова кислота, фуросемід, гідрохлоротіазід, індапамід, манітол, мерсалил, спіронолактон,тріамтерен,

МАСКУЮЧІ ЗАСОБИ:

бромантан, епітестостерон, пробенецід,

ПЕПТИДНІ ГОРМОНИ:

АСТН, еритропоїетін (ЕРО), hCG, hGH,

БЕТА-БЛОКАТОРИ:

ацебутолол, алпренолол, атенолол, бетаксоллол, бісопролол, бунолол, лабеталол, метопролол, надодол, окспренолол, пропранолол, соталол.

Конвенция против применения допинга

Преамбула

Официальный перевод

Государства-члены Совета Европы, другие государства-участники Конвенции по европейской культуре ([994 213](#)), а также государства, подписавшие настоящую Конвенцию,

считая, что задачей Совета Европы является обеспечение более тесного союза между его членами с целью сохранения и развития идеалов и принципов, являющихся их общим достоянием, а также содействие их социально-экономическому прогрессу;

осознавая, что спорт должен играть важную роль в охране здоровья, в моральном и физическом образовании и в деле углубления международного взаимопонимания;

будучи озабоченными все более широким употреблением средств и методов допинга среди спортсменов во всех видах спорта, равно как и последствиями такого употребления для здоровья людей и для будущего спорта;

принимая к сведению, что эта проблема ставит под угрозу этические принципы и образовательные ценности, провозглашенные Олимпийской Хартией, Международной Хартией спорта и физического воспитания ЮНЕСКО ([995 350](#)), а также Резолюцией (76)41 Комитета министров Совета Европы, известной под названием "Европейская Хартия "Спорт для всех";

учитывая правила, меры и декларации, принятые спортивными международными организациями в области борьбы против допинга,

осознавая, что государственные органы и добровольные спортивные общества несут дополнительную ответственность в борьбе против допинга в спорте и, в частности, в деле обеспечения гарантий нормального проведения на основе принципа "Справедливость в спорте" спортивных мероприятий, а также в деле укрепления здоровья тех, кто принимает в них участие;

признавая, что эти органы общества должны сотрудничать на всех соответствующих уровнях;

напоминая резолюцию о допинге, принятые Конференцией европейских министров, ответственных за спорт, и в частности Резолюцию N 1, принятую в 1989 году на 6-й конференции в Рейкьявике;

напоминая, что Совет министров Совета Европы уже принял Резолюцию (67)12 о допинге спортсменов, Рекомендацию N R(79)8 относительно допинга в спорте, Рекомендацию N R(84)19 относительно "Европейской Хартии против допинга в спорте" и Рекомендацию N R(88)12 относительно ведения антидопингового контроля вне соревнований и без предварительного уведомления;

напоминая Рекомендацию N 5 о допинге, принятую 2-й Международной конференцией министров и руководящих работников, ответственных за физическое воспитание и спорт, проведенной ЮНЕСКО в Москве (1988);

преисполненные, вместе с тем, решимостью продолжать и укреплять их сотрудничество, направленное на снижение и в конечном счете искоренение допинга в спорте, с учетом этических ценностей и практических мер, содержащихся в этих документах,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Цели Конвенции

В целях снижения и в конечном счете искоренения допинга в спорте Стороны обязуются принять в рамках своих соответствующих конституционных положений меры, необходимые для осуществления настоящей Конвенции.

Статья 2

Определения и сфера применения Конвенции

1. Для целей настоящей Конвенции:

а) "допинг в спорте" означает введение спортсменам или применение ими различных видов фармакологических допинговых препаратов или методов допинга;

б) "виды фармакологических допинговых препаратов или методы допинга" с учетом нижеследующего пункта 2 означают типы допинговых препаратов и методы допинга, перечисленные в списках, одобренных группой по рассмотрению действия в соответствии со статьей 11.1 "b", и запрещенные международными компетентными спортивными организациями;

с) "спортсмены" означают лиц обоих полов, обычно принимающих участие в организованных спортивных мероприятиях.

2. До тех пор пока, группа по рассмотрению действия в соответствии со статьей 11.1 "b" не одобрит перечня видов запрещенных фармакологических допинговых препаратов и методов допинга, будет применяться справочный перечень, содержащийся в приложении к настоящей Конвенции.

Статья 3

Координация в рамках страны

1. Стороны координируют политику и деятельность своих правительственных и других заинтересованных государственных организаций, занимающихся борьбой против применения допинга в спорте.

2. Они следят за практическим применением настоящей Конвенции и, в частности, за выполнением требований статьи 7, препоручая в случае необходимости осуществление некоторых положений настоящей Конвенции какому-либо правительственному или неправительственному спортивному учреждению, избранному для этой цели, и спортивной организации.

Статья 4

Меры, направленные на ограничение доступности допинга и применения запрещенных допинговых препаратов и методов допинга

1. В зависимости от каждого конкретного случая Стороны принимают законы, правовые положения или административные меры ограничения доступности допинга (и в частности, положения, контролирующие перевозку, хранение, импорт, распространение и продажу), а также применения в спорте запрещенных препаратов и методов допинга, и в частности анаболизующих стероидов.

2. В этих целях Стороны или, при необходимости, компетентные неправительственные организации определяют критерии предоставления государственных дотаций спортивным организациям для эффективного осуществления последними антидопинговых правил.

3. Кроме этого, Стороны:

а) оказывают своим спортивным организациям помощь в финансировании антидопингового контроля и анализов либо путем предоставления прямых дотаций или субсидий, либо, учитывая стоимость контроля и анализов, путем установления общей суммы дотаций и субсидий, предоставляемых этим организациям;

б) принимают соответствующие меры для предотвращения предоставления в целях тренировки дотаций из общественных фондов тем спортсменам, участие которых в соревнованиях было приостановлено вследствие обнаружения нарушений правил о допинге в спорте, при этом на весь период отстранения от соревнований;

с) способствуют и в случае необходимости облегчают осуществление своими спортивными организациями антидопингового контроля, требуемого компетентными международными спортивными организациями как в период, так и вне соревнований;

д) способствуют и содействуют заключению между спортивными организациями соглашений, предусматривающих проведение допинг контроля должным образом уполномоченными группами антидопингового контроля на территории других стран.

4. Стороны оставляют за собой право по своей инициативе и под свою ответственность принимать антидопинговые правила и организовывать антидопинговый контроль при условии, что он согласуется с соответствующими принципами настоящей Конвенции.

Статья 5

Лаборатории

1. Каждая Сторона обязуется:

а) создавать или способствовать созданию на своей территории одной или нескольких лабораторий антидопингового контроля, которые могли бы быть признаны согласно критериям, – принятым компетентными международными спортивными организациями и утвержденным группой по рассмотрению действия в соответствии со статьей 11.1 "b";

б) либо содействовать этим спортивным организациям в получении доступа к такой лаборатории на территории другой Стороны.

2. Данные лаборатории призваны:

а) принимать соответствующие меры по набору, трудоустройству, подготовке и переподготовке квалифицированных кадров;

б) проводить соответствующие программы исследований и разработок по допинговым веществам и по применяемым или вероятным методам допинга в спорте, а также в областях аналитической биохимии и фармакологии для получения лучшего представления о воздействии различных субстанций на человеческий организм и их влияние на спортивные результаты;

с) оперативно публиковать и распространять новые данные, полученные в результате их исследований.

Статья 6

Информационно-просветительная деятельность

1. Стороны обязуются разрабатывать и осуществлять, в случае необходимости, в сотрудничестве с заинтересованными спортивными организациями и с привлечением средств массовой информации образовательные программы и кампании информации, показывающие опасность для здоровья, связанную с допингом, и ущерб этическим ценностям спорта. Эти программы и кампании обращены как к молодежи в школьных учреждениях и спортивных клубах и их родителям, так и к взрослым спортсменам, спортивным руководителям и деятелям и тренерам. Для лиц, работающих в области медицины, эти образовательные программы подчеркивают важность соблюдения медицинской этики.

2. Стороны обязуются поощрять и поддерживать в сотрудничестве с заинтересованными региональными, национальными и международными спортивными организациями исследования, связанные с разработкой программ физиологической и психологической тренировки, строящихся на научной основе и уважающих целостность человеческой личности.

Статья 7

Сотрудничество со спортивными организациями в отношении принимаемых ими мер

1. Стороны обязуются поощрять свои спортивные организации и через них международные спортивные организации, в том что касается разработки и применения всех надлежащих, относящихся к их компетенции, мер по борьбе с допингом в спорте.

2. С этой целью они призывают свои спортивные организации уточнять и согласовывать их соответствующие права, обязательства и обязанности, и в частности путем согласования:

а) антидопинговых правил на основе правил, принятых компетентными международными спортивными организациями;

b) списков фармакологической классификации допинговых веществ и запрещенных методов допинга на основе списков, принятых компетентными международными спортивными организациями;

c) методов антидопингового контроля;

d) дисциплинарных процедур, применяющих международно признанные принципы естественной справедливости и гарантирующих уважение основных прав спортсменов, на которых падает подозрение; к числу таких принципов, в частности, относятся следующие:

(i) орган расследования должен быть отделен от дисциплинарного органа;

(ii) упомянутые лица имеют право на справедливое разбирательство и право юридической помощи или представительства;

(iii) должны существовать четкие и применимые на практике положения, позволяющие подавать апелляцию против любого вынесенного решения;

e) процедуры применения эффективных санкций в отношении руководителей, врачей, ветеринаров, тренеров, физиотерапевтов и других руководителей или соучастников нарушений спортсменами антидопинговых правил;

f) процедуры взаимного признания временной дисквалификации и прочих санкций, вводимых другими спортивными организациями в самой стране или в какой-либо другой стране.

3. Кроме того, Стороны поощряют спортивные организации:

a) в проведении достаточного, с точки зрения эффективности, количества антидопинговых проверок не только в ходе соревнований, но и без предупреждения, в любой удобный момент, вне их; эти проверки должны осуществляться в условиях равенства для всех спортсменов и включать анализы, осуществляемые и повторно проводимые на спортсменах, отобранных, в случае необходимости, наугад;

b) заключать со спортивными организациями других стран соглашения, позволяющие подвергать спортсмена, тренирующегося в одной из этих стран, проверке, осуществляемой группой антидопингового контроля, наделенной необходимыми полномочиями в данной стране;

c) уточнять и согласовывать правила, касающиеся допуска спортсменов к соревнованиям и включающие антидопинговые критерии;

d) поощрять спортсменов активно участвовать в борьбе с допингом, проводимой международными спортивными организациями;

e) полно и эффективно использовать как во время спортивных соревнований, так и вне их оборудование, предоставленное в их распоряжение для антидопингового анализа в лабораториях, упомянутых в статье 5;

f) разрабатывать научные методы тренировки и руководящие принципы, предназначенные для защиты спортсменов любого возраста, с учетом специфики каждого конкретного вида спорта.

Статья 8

Международное сотрудничество

1. Стороны тесно сотрудничают между собой в области, подпадающих под действие настоящей Конвенции, и поощряют аналогичное сотрудничество между своими спортивными организациями.

2. Стороны обязуются:

a) поощрять свои спортивные организации содействовать применению положений настоящей Конвенции в рамках всех международных спортивных организаций, в которые они входят, в частности путем отказа регистрировать мировые и региональные рекорды, не сопровождаемые отрицательными результатами официальной антидопинговой проверки;

б) поощрять сотрудничество между персоналом их лабораторий по антидопинговому контролю, уже действующих или же функционирующих в соответствии со статьей 5; и

с) устанавливать двустороннее и многостороннее сотрудничество между их органами, властями и компетентными организациями, с тем чтобы и в международном плане достигнуть целей, определенных статьей 4.1.

3. Стороны, располагающие созданными лабораториями или же функционирующими в соответствии с критериями, определенными в статье 5, обязуются помогать другим Сторонам в приобретении опыта, компетенции и навыков, которые необходимы им для создания своих собственных лабораторий.

Статья 9

Передача информации

Каждая Сторона передает Генеральному секретарю Совета Европы на одном из официальных языков Совета Европы всю необходимую информацию в отношении принятых законодательных и других мер, направленных на соблюдение положений настоящей Конвенции.

Статья 10

Группа по рассмотрению действия

1. В целях настоящей Конвенции учреждается группа по рассмотрению действия.

2. Любая Сторона может быть представлена в группе одним или несколькими делегатами. Каждая Сторона имеет один голос.

3. Любое государство, упомянутое в статье 14.1 и не являющееся участником настоящей Конвенции, может направить в группу своего наблюдателя.

4. Группа на основе единогласно принятого решения может пригласить любое государство, не являющееся членом Совета Европы и не присоединившееся к Конвенции, а также любую спортивную или профессиональную организацию направить наблюдателя на одно или несколько своих заседаний.

5. Группа созывается Генеральным секретарем. Первое заседание группы проводится в кратчайшие сроки и в любом случае не позднее одного года со дня вступления в силу Конвенции. Впоследствии по инициативе Генерального секретаря или одной из Сторон группа проводит заседания по мере необходимости.

6. Большинство Сторон составляют кворум, необходимый для проведения совещания группы по рассмотрению действия.

7. Заседания группы являются закрытыми.

8. С учетом положений настоящей Конвенции группа устанавливает собственные правила процедуры и принимает их консенсусом.

Статья 11

1. Группа по рассмотрению действия призвана наблюдать за выполнением настоящей Конвенции. В частности, группа может:

а) проводить на постоянной основе обзор положений настоящей Конвенции и в случае необходимости рассматривать изменения;

б) утверждать возможные изменения и перечень фармакологических классов допинговых средств и методов, запрещенных компетентными международными спортивными организациями, упомянутыми в статье 2 (пунктах 1 и 2), а также критерии аккредитации лабораторий и любые возможные изменения, принятые вышеперечисленными организациями, упомянутыми в статье

5.1 "а", а также устанавливать дату вступления в силу принятых решений;

с) проводить консультации с соответствующими спортивными организациями;

д) направлять Сторонам рекомендации в отношении мер по выполнению настоящей Конвенции;

е) рекомендовать надлежащие меры для предоставления информации компетентным международным организациям и общественному мнению о деятельности в рамках настоящей Конвенции;

ф) направлять Комитету министров рекомендации в связи с приглашением государств, не являющихся членами Совета Европы, присоединиться к настоящей Конвенции;

г) вносить любое предложение, направленное на повышение действенности настоящей Конвенции.

2. Для выполнения стоящих перед ней задач группа по рассмотрению действия может по собственной инициативе предусматривать проведение совещаний групп экспертов.

Статья 12

После каждого заседания группа по рассмотрению действия передает в Комитет министров Совета Европы доклад о своей работе и действии Конвенции.

Статья 13

Поправки к статьям Конвенции

1. Поправки к статьям настоящей Конвенции могут быть предложены одной из Сторон, Комитетом министров Совета Европы или группой по рассмотрению действия.

2. Любое предложение о поправке сообщается Генеральным секретарем Совета Европы государствам, упомянутым в статье 14, и любому государству, которое присоединилось или которому было предложено присоединиться к настоящей Конвенции в соответствии с положениями статьи 16.

3. Любая поправка, предложенная одной из Сторон или Комитетом министров, сообщается группе по рассмотрению действий по крайней мере за два месяца до совещания, на котором эта поправка должна рассматриваться. Группа представляет Комитету министров свое мнение по предлагаемой поправке, в случае необходимости, после консультаций с компетентными спортивными организациями.

4. Комитет министров рассматривает предлагаемую поправку, а также любое мнение, представленное группой по рассмотрению действия, и может принять поправку.

5. Текст любой поправки, принятой Комитетом министров в соответствии с пунктом 4 настоящей статьи, передается Сторонам с целью ее принятия.

6. Любая поправка, принятая в соответствии с пунктом 4 настоящей статьи, вступает в силу в первый день месяца, следующего за истечением одномесячного срока после даты, на которую все Стороны информировали Генерального секретаря об их принятии вышеупомянутой поправки.

Заключительные положения

Статья 14

1. Настоящая Конвенция открыта для подписания государствами членами Совета Европы, другими государствами-участниками Европейской конвенции по культуре ([994 213](#)) и государствами, не являющимися членами Совета Европы, которые участвовали в

разработке настоящей Конвенции и которые могут выразить свое согласие на то, чтобы быть связанными его обязательствами путем:

а) подписания без условия ратификации, принятия или утверждения или

б) подписания с оговоркой о ратификации, принятии или утверждении при последующей ратификации, принятии или утверждении.

2. Документы о ратификации, принятии или утверждении сдаются на хранение Генеральному секретарю Совета Европы.

Статья 15

1. Конвенция вступает в силу первого числа месяца, следующего по истечении срока в один месяц после даты, на которую пять государств, из которых по меньшей мере 4 государства должны являться членами Совета Европы, выразят свое согласие на выполнение обязательств по Конвенции в соответствии с положениями статьи 14.

2. Для любого государства, подписавшего Конвенцию, которое впоследствии выразит свое согласие на выполнение обязательств по Конвенции, последняя вступает в силу первого числа месяца, следующего по истечении срока в один месяц после даты подписания или вручения документа о ратификации, принятии или утверждения.

Статья 16

1. После вступления в силу настоящей Конвенции Комитет министров Совета Европы после консультации со Сторонами Конвенции может - на основании решения, принимаемого большинством, предусмотренным статьей 20 "d" Статута Совета Европы ([994 001](#)), и единогласно - представителями договаривающихся государств, имеющих право заседать в Комитете, - предложить любому государству, не являющемуся членом Совета Европы, присоединиться к Конвенции.

2. Для любого присоединяющегося государства Конвенция вступает в силу в первый день месяца, начинающегося по истечении срока в один месяц после даты вручения документа о присоединении Генеральному секретарю Совета Европы.

Статья 17

1. Каждое государство в момент подписания или в момент передачи своего документа о ратификации, принятии, одобрении или присоединении может указать территорию или территории, к которым будет применяться настоящая Конвенция.

2. Любое государство может в любой последующий момент путем заявления Генеральному секретарю Совета Европы расширить применение настоящей Конвенции на любую другую территорию, указанную в заявлении. Конвенция вступает в силу в отношении этой территории в первый день месяца, начинающегося по истечении срока в один месяц после даты получения заявления Генеральным секретарем.

3. Любое заявление, сделанное на основании двух предыдущих пунктов, может быть снято, в том что касается любой территории, указанной в этом заявлении, путем уведомления Генерального секретаря. Снятие заявления вступает в силу в первый день месяца, начинающегося по истечении срока в 6 месяцев после даты получения уведомления Генеральным секретарем.

Статья 18

1. Любая Сторона может в любой момент денонсировать настоящую Конвенцию, направив уведомление Генеральному секретарю Совета Европы.

2. Денонсация вступает в силу в первый день месяца, начинающегося по истечении срока в 6 месяцев после даты получения уведомления Генеральным секретарем.

Статья 19

Генеральный секретарь Совета Европы уведомляет Стороны, другие государства – члены Совета Европы, другие государства – участники Европейской конвенции по культуре ([994 213](#)), государства, участвовавшие в разработке настоящей Конвенции, и любое государство, присоединившееся к ней либо получившее предложение о присоединении к ней, о нижеследующем:

- a) любом подписании в соответствии со статьей 14;
- b) передаче любого документа о ратификации, принятии, одобрении или присоединении в соответствии со статьями 14 или 16;
- c) любой дате вступления в силу настоящей Конвенции в соответствии со статьями 15 и 16;
- d) любой информации, переданной в соответствии с положениями статьи 9;
- e) любом докладе, подготовленном на основании положений статьи 12;
- f) любом предложении о поправке и о любой поправке, принятой в соответствии со статьей 13, и о дате вступления в силу этой поправки;
- g) любом заявлении, сделанном на основании положений статьи 17;
- h) любом уведомлении, направленном в соответствии с положениями статьи 18, и о дате вступления в силу денонсации;
- i) любом другом акте, уведомлении или сообщении, относящихся к настоящей Конвенции.

В УДОСТОВЕРЕНИИ ЧЕГО нижеподписавшиеся, должным образом уполномоченные в этой связи, подписали настоящую Конвенцию.

СОВЕРШЕНО в Страсбурге 16 ноября 1989 года на французском и английском языках в одном экземпляре, который сдается в архивы Совета Европы, причем оба текста имеют одинаковую силу. Генеральный секретарь Совета Европы передает соответствующую заверенную копию каждому государству-члену Совета Европы, другим государствам участникам Европейской конвенции по культуре ([994 213](#)), государствам, не являющимся членами, участвовавшим в разработке настоящей Конвенции, и любому государству, которому предложено присоединиться к ней.

Документ о присоединении СССР к Конвенции сдан на хранение Генеральному секретарю Совета Европы 12 февраля 1991 г.

Конвенция вступила в силу для СССР 1 апреля 1991 г.

Публікація документа

- **Офіційний вісник України** від 15.03.2006 — 2006 р., № 9, стор. 240, стаття 590, код акту 35381/2006